

بیانیه شماره 2 جنبش تداوم مشروطیت

در اجرای جنبش تداوم مشروطیت اعلام می دارد که پس از "خدعه خمینی" و اشغال ایران

از سوی عوامل ضد ایرانی به عنوان جمهوری اسلامی، حاکمیت ایران برای هموندی در سازمان ملل متحد نقض آشکار شده است.

بر پایه هدفهای اساسی اولیه منشور سازمان ملل متحد یعنی:

(1) رعایت حقوق اساسی بشر، (2) ایمان به حیثیت و ارزش شخصیت انسانی، (3) تساوی حقوق بین زن و مرد، (4) سعی در برقراری صلح و امنیت منطقه‌ای و جهانی.

کشور ایران بر اساس قانون اساسی مشروطیت و با تصویب ماده واحد مجلس شورای ملی، با داشتن شرایط لازم در سال ۱۹۴۵ به عضویت سازمان ملل متحد درآمد و عضو موثر و کارآمد این سازمان و حقوق بشر آن گردید تا آنجا که دو دیپلمات سرشناس ایرانی که از وزرای اسبق خارجه ایران و نماینده ایران در سازمان ملل متحد بودند یکی آقای نصراله انتظام در سال 1950 به ریاست مجمع عمومی برگزیده شد و دیگری آقای جلال عبده از سوی این سازمان به سمت حکمران گینه نو غربی منصوب گردید و پس از آن دوشخصیت دیپلمات برجسته دیگر ایرانی به حکمرانی دو کشور تازه استقلال یافته آفریقایی رسیدند.

عضویت جمهوری اسلامی در سازمان ملل متحد با هدف ها و روح منشور سازمان ملل متحد در تضاد کامل است، زیرا بسیاری از مواد قانون اساسی جمهوری اسلامی با مواد منشور مخالفت آشکار دارد، از جمله: (1) نقض آشکار برابری حقوق زن و مرد و اعدام کودکان زیر ۱۸ سال (2) جایگزین ساختن امت به جای ملت و ایجاد وحدت سیاسی جهان اسلام (3) تشکیل ارتش مکتبی برای صدور انقلاب به سایر کشورها (4) دخالت در امور سایر کشورها به عنوان کمک به مبارزه حق طلبانه مستضعفین جهان (5) برقراری حکومت ولایت مطلقه فقیه و امام امت جهانی اسلام (6) حاکمیت خدا بر جهان و انسان به جای حاکمیت ملت (7) اداره کشور بر پایه وحی الهی (8) اجرای پدیده امر به معروف و نهی از منکر و برقراری سیستم قرون وسطائی تفتیشیه «انگیزسیون» (9) «دفاع از حقوق همه مسلمانان جهان و "محارب" یادشمن و کافر شناختن غیر مسلمانان جهان و.....

از این رو به شورای برگزیده این جنبش مأموریت داده شده که با اعلام عدم مشروعیت جمهوری اسلامی و نماینده آن در سازمان ملل متحد و با استناد به قطعنامه های مکرر مجمع عمومی و کمیته حقوق بشر به ویژه قطعنامه های شماره ۱۳۷۳ و ۱۳۷۷ و ۱۴۵۲ و ۱۵۳۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد که به اتفاق آرا تصویب گردیده و سندی است محکم در باره تهدید صلح و امنیت منطقه ای و بین المللی ناشی از اقدامات تروریستی و نقض پیوسته حقوق بشر جمهوری اسلامی، براساس: (1) ماده 6 منشور که مقرر میدارد "هر عضو ملل متحد که در تخطی از اصول مندرج در این منشور اصرار ورزد، ممکن است به وسیله مجمع عمومی بنا بر توصیه شورای امنیت از سازمان اخراج گردد"، گامهای قانونی پیگیر برای اخراج جمهوری اسلامی از سازمان ملل متحد بردارد. (2) نداشتن شرایط هموندی. اخراج جمهوری اسلامی از سازمان یادشده مهمترین گام عملی در راستای نجات ایران و برقراری حکومت جایگزین مردم سالار بر پایه منشور حقوق بشر می باشد.

یادآوری مینماید قانون اساسی مشروطیت ستون اتحاد و همبستگی ملی ایرانیان می باشد

پاینده ایران جاوید ملت بزرگ ایران